באר הנולה

לום וכתב כסמים דבכחן יותר במר

ומקני כיון ששניבם חינם יודעים משחיב

כברכה מבומות ופלונתה

דתוחי בית וחוקיתנה בינתות בכחשם רבס ד׳ ליג פית וכקידושין שוף דף ש'ב

כלכה : ז כתב כים תכוחר בפרבם מקומות : ח לשון השור סינ : ש כב"פ

לדין מכירת דבר ג [ה] התמוכר לחבירו בעשרה דינרים חשים ולא פסק " כדאית ליה ע"ם כמה סאה מכר לונותן לו (ד) כשער שבשוק בשעת יקנם דבר שלא בא המכירה וכל החוזר בו מאחר נתינת הדמים ולא רצה כשער שהיה בשוק בשעת נתינת המעות מקבל מי

מקנה אבל יכול ב"ל כת"ם הפור ם: ובין במתנת כדי שלא תטרוף פי כמו שתקנו כתובין וכתשורין

ר"ן: ז מהשתוליה

[] ה (ס) ונ] אין ארם [ר] מקנה דבר שלא בא לעולם בין במכר בין במתנת בריא וז ד] בין (י) במתנת שכיב מרע [1] כיצד ו מה שתוציא שדה זו מכור לך מה שיוציא אילן זה נתון לך ח (י) תנו מה שתלד בהמה זו לפלוני יו או שאמר מה שתלד פרתי או שפחתי מכוד לך או נתון לך לא אמר כלום עא) אפילו היתה כ) ה] הפרה

ישפרט:

והשפחה שחינו בעין: מעוברת לא קנה כלום מ [ס] (מיסו גבי אילן ב) אס [ה] חגטו הפירות מקרי כא לשולם) (רש"י פ' איזהו מסך)

בדין כחומר כל תם שנבית זם וכו' וציין כידר פי' רכית שחם כדר לודקם כפני סנכחי מם שנחקיוב כתחרף לו מה שתלד כו' היינו דברי שכ"מ דחמר שחינו יכול למחול לו כ שם ד"ד כתב כים זם מכוחר רים פי חיזכו נשך (וולפיר מחשום כרי חטיך ששויות עלי הטעם דפירות החנוטים הן בעין וממילה קה רבו מחשבו כדבר שבה כלי דיכר וסדי לך אללי כסן יין ויין אין לו סא אם יש לו יין מותר ופוכם אף על פי שלא הוזכר ככמה הפדם) לעולם מה שה"כ בעובר שבמעי הפרה ו הרתבים שם ריש פי כיצ וכתב הים וה מכוחר

כנכו רחתרי חדם תקום נשיעם וחיום ויכול

10

שדה זו מכור לך כו' אפשר משום דפידות נפס זם לום וקבלו שליםם בקומו של שדה מולה לחד ההדה והיו ביה לחים למקם להחליף זם שם זם כל חשר לפס

של שדה עולה לפך הרבה נקט ביה לשון ופסק שלרינין לקיים אם לא שמחלו זה

ברות במחלתו החי תחן ריסיב זווי חתרעי חריפתה פי' פודם שינה ששר כברור ויש לו לתיכר ותובר בזול לריך כלוקת בכי חיב בחחלתו בפני התוכר כגורן חו שיחתר כשום הריכי סיתר עליך וחז כתוכר מקבל תי שפרע הם יחזור כו חבל בלח"ם פתחי תשובה

עינים

מכירה מה שחין כן בפירות של חילו

חחד לכך נקט ביה לשון נתינה: ח תנו

לבניו תנו : ש מיהו גבי אילן כו׳

בזה. ע"ט: נ] אין אדם הקוב. סכסיט שכי אכל יכול לפייכ כו' ופיין בתשובה רע"ק אינר סיס-קמ"א שכ' כשם הכנה"ב ס" ס" ראפי בלשון חייב אם מת סניתן קודם שכאו ספירות לשולם אין סיורשים חייבים ליתן אותם ע"ש וסוא בכנה"ב שם בסנב" אות ש עש"ה: ר] בין במתנת של"ת. עמ"ש לקתן ס" רפ"א ס"א סק"ב דסים דאיני יכוג להנחיל בתורת נפלה ע"ש: ה] הפרה או השפחה מעוכרת. ע" כלה"ש ס" מ" וכר"א מ"ץ ובר"ש מ"ץ ו"ב"ש מ"ץ ו"ב ובכ"ש מ"ץ ו"ב ובכ"ש מ"ץ ו"ב"

רבושם היו הסיפות השופרת, שי מחשים שי חיוניות שים יד ובנים שיק יד ובנים שים יד נוני כיונ משים שם בשיה יד מה הידושים משה"ב הידושים שיהיו סכי זהו ללהקה שול חין בידו לתחול להתחרף כשים ביו"ם שיהיו סכי זהו ללהקה שול חין בידו לתחול להתחרף כשים ביו"ד מיים ביות שתו קוד של היד ביר הינו הקבל מי שפרע אם לא שסרתם עלתו מחקף בעיו מולות בעיו מותך שליו מחקף בעיו מותך של יד מתר מתר של מותר של ידו מחקף בעיו ביל לחיוב עותר בעול בעיו ביל מתר לבניו מני בעל מותר לבניו מני (סו"ע): (ם אין לה של של היד מתר לבניו מני (סו"ע): (ח) השפחם מתוברת מערי דעתו של הידו מתר לבניו מני (סו"ע): (ח) השפחם מתוברת מער דעתו של הידו של בעיות החנושים שזן כעין ומתילא קל רבו חשיב ככל לעולם (סח"ע ופ"ב דוקל ממכר לו באופר של הידו של הידו של הידו של הידו של הידו של הידוש במהל הידוש הידוש במודש במהל הידוש במהל הידוש במהל הידוש במהל הידוש במהל הידוש

מוד ליכו מדה ליב מתר למתצון שדה זו חני מוכר לרחובן הם חמוד וחקני מתך חו שחםר יקנה מרחובן וחני חקני סדר היון מדט. לכ מות בשפשון שוש זו מני מוכר ברחוכן הם שפודר ומוקני מתן מו שתמו יקנם מרפוכן ומני ומקני תחומו לחת יכרי קנו לך תהכר כיון דכידו להקומו לו מעבשיו. חלל הכל כי פרושות ואמר כאתם יהאשדו קבוי לך מעתם ובפרושם הבי זהי קנוי לך לכשאקחות מתך יהא חוזר וקנוי לך מהכי ובנה לה את מתכור לאחר ואקנכו מתנו יהא חוזר וקנוי לך לא מהכי בןיש ללמוד מדברי כר"ן נדרים דף כ' שיא ולהרשכ"א שם הכי ודוק: שם הבכ אם מומוד

ובות בירו כת בום תמתכהת וייל מה שכות בירו כתן כת כחשב לכלום כיון שתיכו יודש תם מר ומשוך חיירי שחצ"ם חיינו כירו דסיינו שחשך למתטח וקיל : (מעיף ג' שסים כשוק) כו'

באר היטב ד שמכר ספינחו שנחבעה ע"ש ול"ע . הש"ך: [ד] מקנה . אבל יכול לחייב

הט"ו בסי' ס' ע"ם . סמ"ע : [ה] חנטו . הטעם דפירות החנוטים הן בעין בדבר שבח לעולם משח"כ בעובר שבמעי פרה ושפחה שחינו בעין . שם סשה"א ביאורים

משה"א ביאורים
יוכר בית מן הכוח ששוח מנה בדינר אין בו אונאה דידוע דבשביכ הקרמת מערי
פעמים גם פסודי למכוח והוא דרך מיים התירו חכמים: כ) תסרה או השפחה
זה דהא הקרש הל על עוברין וכן בקצה"ה הקשה מאהנן שהל על העוברין וכן
ה שפחה ווה עוברה אלמ' דקנין חל על העוברין וכ' שנם בס' בני יעקב הוכיה
זני קנין וכן בס' מחנה אפרים הוכיה ניכ פהוכתות אלו דקנין הל על העובר
ז בהא מקירושין סיב מיכה דאסיכו בחוכר העובר הוי דשל ביל ולא קנה רק
קנה דשלב"ל ובסוניות אלו מוכח דעובר גקנה ול א חיקק כלל בין חוכר העובר
דיצור:

בו'. ב'ת ע"ב ז' בתתני' ילה השער כו' והכ"ג שלה פסק מתו בכתה כת"ם שם ופוסק עתו זק להדיה ל"פ ר"י וערס"י שם דים תן כוי והפי מכלל דלח"ק תקבל מי שפרע וכת"ם שם ע"ד כי אי כו': [י] אין כי בין כו'. יכתוח ל"ב ה' התוכר (פירות דקל כו' שדה זו שאני נ"ז כ' יהכל פלוכי כו' ועיד בכתה תקומות אין תספר: [ז] כילד תה כו'. ב"ב שם ופ"ב

כסף הקדשים רפים עיש. זורחה דהיינו פלד שיר לפל השטר על התחתונה חין לכו לפרש בחודיתה שלו וילו חינוס רק על שהקנה לו די אמות סחס..וספיתבוד בעל ולוה ראוית הש"ו ברורה. גם ת הוא ככית מביתי שבסס"י רויד. ג'יכ ליתא שתפורש ככית ויל הוכא ככנהות שבעורים סיי

באר הגולה

לא כמב חולא זין זה וכלע"ר שלחדו ממ"ם כתו' נקידוטין סוף דף ס"ב אבלי דח"ר קכינה לה שכנ הלה שחין אבתו יועוכרת וכוי דחין סלכס כרחבייו וכ"ם הרח"ם שם דחפילו מעוברת חינה מקודשת ו שיון כחים סית ו כמימרח זרב נחתן כ"ת סוף דף ס"ו וכן כהב פרתב"ם שם דין כ' כג"ן תיתרת דוב נחמן שם *פירוש קורם שחזר כן פי׳ דש"ו שם ל חיירי כשמסר לו סשטר חחר אירת